

Budget, der her er Tale om, er det Overgangsbudget, som ligger imellem Ophævelsen af den gamle Hærlov og Iværksættelsen af den nye, og det er en Selvfølge, at en saadan Overgang ikke kan finde Sted, uden at der maa være Overgangsbestemmelser. En saadan Bestemmelse findes ogsaa i Hærløvens § 234, der begynder saaledes: „De af denne Lov følgende Forandringer i det bestaaende foretages, saasnart Forholdene gøre det muligt“. I disse Ord søger jeg den lovlige Hjemmel til den Overskridelse, der har fundet Sted her, idet det var umuligt paa dette Følt at gaa fra den gamle til den nye Hærlov, uden at man maatte hjælpe sig ud over Vanskelighederne, da man ikke havde de fornødne Befalingsmænd. Det er jo ikke en Gang mig, der har iværksat denne Foranstaltning, det er min Forgænger, den forrige Forsvarsminister, der mente det fuldstændig forsvarligt i Henhold til denne Lovbestemmelse at anvende saa mange Sekondløjtnanter, som var nødvendige for at udfylde de Pladser, der absolut skulde udfyldes. Det gjaldt navnlig Kystartilleriet, hvor der har været en Tilgang i Besætningen af 500 Mand. Da denne Besætning ligger spredt paa forskellige Forter, var det nødvendigt, da man ikke paa een Gang kunde skaffe de fornødne Premierløjtnanter, at ansætte andre i deres Sted til den fornødne Tjenestes Udførelse, og min Forgænger fandt det da fuldt forsvarligt at ansætte Sekondløjtnanter i de ledige Pladser. Jeg har gjort det samme i Tillid til, at min Forgænger havde Ret deri, og det glæder mig nu, at det ærede Udvalg, efter at jeg har haft Lejlighed til for Udvalget i dette høje Ting at gøre Rede angaaende dette Forhold, har givet mig Medhold deri, idet Udvalget skriver: „Fra Krigsministeriet har Udvalget modtaget en Svarskrivelse af 18. f. M. (Bilag 2). Skønt der ikke findes noget at anvende imod den deri givne Forklaring angaaende Grunden til Overskridelsen, er man dog enig med Statsrevisorerne i, at Merudgiften 33,523 Kr. 87 Øre til Sekondløjtnanter burde have været søgt efterbevilget“. Det forstaar jeg saaledes, at Udvalget erkender, at der har været Grund til denne Overskridelse, at der har været lovlige Hjemmel derfor, medens Udvalget følger Statsrevisionens Bemærkning om, at Overskridelsen burde have været søgt efterbevilget paa Tillægsbevillingsloven. Naar dette ikke er sket, er det, fordi det var et Overgangsjaar, og dernæst, fordi lig-

nende Overskridelser tidligere har fundet Sted i ret stor Udstrækning. Aaret i Forvejen, nemlig i 1909—10, var der paa Lønningskontoen en Overskridelse af 32,644 Kr. Samme Aar var der en Overskridelse paa Kontoen Orlovspenge af 55,060 Kr. og paa Befordringsudgifter paa Konto J. a. en Overskridelse paa 25,396 Kr. Der var ligeledes en Overskridelse paa Kontoen Flytningshjælp af 12,236 Kr. Saadanne Overskridelser har fundet Sted ogsaa i de foregaaende Aar i større eller mindre Grad, uden at der fra Statsrevisionens Side har været gjort nogen som helst Bemærkning i saa Henseende. Statsrevisionen har ikke en Gang fundet Anledning til at indlede en Forhandling med mig om disse Overskridelser. Jeg nævner dette, fordi der paa det efterfølgende Statsregnskab ogsaa vil være lignende Overskridelser. Havde Statsrevisionen i god Tid søgt Forhandling med mig og gjort opmærksom paa, at disse Overskridelser i Fremtiden burde søges efterbevilgede paa en Tillægsbevillingslov, havde jeg selvfølgelig opført Posterne paa den Tillægsbevillingslov, der knyttede sig til det nævnte Statsregnskab. Jeg maa beklage, at en saadan Forhandling ikke har fundet Sted, og det ærede Ting maa derfor ikke undre sig over, at der paa det efterfølgende Statsregnskab for Aaret 1911—12 vil være Overskridelser af lignende Art som disse. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at selve Lønningskontoen ikke er overskredet. Den lyder for det nævnte Aar paa 2,324,200 Kr., medens Regnskabet viser en Udgift af 2,141,856 Kr. Det vil altsaa sige, at der paa denne Konto har været en Besparelse af 182,343 Kr. Men efter at Udvalget har indstillet at følge Statsrevisionens Bemærkninger med Hensyn til Ønsket om, at saadanne Overskridelser fremtidig søges lovhjemlet paa Tillægsbevillingsloven, skal jeg selvfølgelig iagttage denne Henstilling. Det har ikke været min Mening i nogen Maade at tilsidesætte det Hensyn, Ministeriet skylder Lovgivningsmagten. Men jeg ved næsten ikke, i hvilken Udstrækning det skal finde Sted. Naar jeg ser paa det Statsregnskab, der her er Tale om, er der f. Eks. paa Konto D., Sygevæsen, en Overskridelse paa 80,469 Kr. 78 Øre. Den har Statsrevisionen ladet gaa upaatalt. Der er paa Konto H., Hestehold, en Overskridelse paa 71,686 Kr. 83 Øre, som heller ikke har været Genstand for nogen som helst Bemærkning fra Statsrevisionens Side. Jeg er enig med